

STEM VAN DUISTERNIS STEM VAN LICHT

HET ONVOORSTELBARE
LEVENVERHAAL
VAN WILFRED KOLS

WILFRED KOLS

MET LUCIA DE VRIES

STEM VAN DUISTERNIS STEM VAN LICHT

WILFRED KOLS

MET LUCIA DE VRIES

AANBEVELINGEN

‘Wat een zegen om dit boek, ‘Stem van duisternis, stem van licht’, te zien uitkomen. Het boek beschrijft het levensverhaal van een gebroken man die in aanraking komt met de wonderbaarlijke genade van God. Wilfred kols is vanuit een diepe duisternis onze gemeente binnengekomen. Zijn criminele levensstijl dreef hem tot wanhoop en er was een diepe leegte in zijn hart. Maar het was meteen te zien dat hij een echte aanraking van God had gehad, aan zijn gedrevenheid, passie en doorzettingsvermogen. Dit verhaal is een verhaal dat gehoord moet worden, overal waar mensen op zoek zijn naar nieuwe hoop voor hun leven. Ik geloof dat dit boek velen zal brengen aan de voeten van Jezus.’

PASTOR JOFREY LEITO, REGIONALE LEIDER VICTORY OUTREACH EUROPE

‘Ik heb Wilfred ontmoet in 2006, toen hij net uit de gevangenis kwam. Ik hoorde over zijn verleden, wat indruk op mij maakte. Maar ik zag aan hem dat hij iets had meegemaakt in de gevangenis. Elf jaar later ontmoette ik hem opnieuw, in de gevangenis in Bandung, Indonesië, maar nu als een pastor die tot de vele gedetineerden sprak. Wat een bijzondere verandering heb ik gezien en mogen ervaren in deze man. Van een harde, koude, criminele junk naar een man Gods, met een warm hart en een grote passie voor hen die zijn vastgelopen. Wat een zegen dat we met hem mogen samenwerken. Prijs God!’

**PASTOR A.S. MARINGKA, PRESIDENT-GENERAAL BATU PENDJURU
(GEVANGENZORG), INDONESIA**

‘Ik leerde Wilfred kennen door een gemeenschappelijke vriend en kwam er pas bij het EO-programma ‘De verandering’ achter wat voor een indrukwekkend verleden hij had. Uit het getuigenis van Wilfred komt duidelijk naar voren dat God nog steeds mensen kan veranderen. Ik geloof dat dit boek een zegen zal zijn en de lezer zal laten inzien dat God wat Hij voor Wilfred heeft gedaan, ook voor ieder ander kan doen.’

DWIGHT DISSELS, ARTIEST

'De eerste keer dat ik Wilfred Kols ontmoette, stond hij onder de macht van de dood en had hij zichzelf bijna van het leven beroofd. Ik vertelde Wilfred dat het leven een geschenk is van God en dat het niet aan ons is om dat geschenk ongedaan te maken. "God begrijpt je gevoelens en Hij weet wat je doet. Als je wil veranderen dan zal God je zeker helpen." We hebben ons gesprek afgesloten met een gebed.

De eerstvolgende ontmoeting vertelde Wilfred mij dat hij inmiddels was aangesteld als evangelist. Ik was erg trots om te horen wat Wilfred te vertellen had en was ervan overtuigd dat dit het prachtige plan van God is voor zijn leven. In Zijn liefde, had God grotere plannen voor het leven Wilfred dan hij zelf voor ogen had. Op dezelfde manier zal God in Zijn liefde een ieder helpen die hem nodig heeft. Want de liefde van God is groter dan al het kwaad en groter dan de verdorvenheid van de mens. *Wat niemand heeft gezien, niemand heeft gehoord en wat niemand ooit heeft bedacht, dat heeft God allemaal klaar voor hen die Hem liefhebben* (1 Korintiërs 2: 9). Ik wil mijn aanbeveling afsluiten met een lieflijke uitnodiging van Jezus Christus, de Verlosser van de wereld: *'Komt tot mij, allen die vermoeid en belast zijn, Ik zal je rust geven'*.

DS.A.F. NIKIJULUW

'Kan de Ethiopiër zijn huidskleur veranderen? Kan een luipaard zijn vlekken laten verdwijnen? Net zo min kunt u, die zo gewend bent kwaad te doen, beginnen goed te doen (Jeremia 13:23). Wilfred Kols is één van de redenen dat ik zeker weet dat het evangelie van Jezus Christus de echte macht heeft om het leven van zelfs de meest geweldadige gangsters om te keren, en om zwaar verslaafden overal ter wereld te bevrijden. Onder het leiderschap van Jerry Mendeszoon van Victory Outreach Rotterdam, heb ik Wilfred zien veranderen van een koude gangster in een warme man van God. Vandaag de dag is hij echtgenoot, vader, voorganger en sinds dit boek, auteur. Er is hoop voor de luipaarden van deze wereld!'

ART BLAJOS, EVANGELIST EN AUTEUR VAN 'BLOOD IN BLOOD OUT'

STEM VAN DUISTERNIS, STEM VAN LICHT

Copyright 2018 © Uitgeverij Gideon

Auteurs: Wilfred Kols en Lucia de Vries

Omslagfoto: Marcello Geerts, marcellogeerts.com

Omslagontwerp: Essencio, Harderwijk

Typografie: Coco Bookmedia, Amersfoort

Jaar van uitgave: oktober 2018

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN: 978-90-5999-136-1

NUR: 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations in critical reviews or articles, without the prior written permission of the publisher.

Ik draag dit boek op aan mijn lieve vrouw Jennifer en aan onze kinderen Jisraël, Jaël en Jaylee. Wat hou ik ontzettend veel van jullie.

Zij hebben hem overwonnen, doordat het Lam zijn bloed voor hen gegeven heeft en doordat zij daarvan hebben getuigd. Zij waren bereid hun leven ervoor te geven.

OPENBARING 12:11

HOOFDSTUKINDELING

Voorwoord Nicky Cruz	11
Voorwoord Jerry & Xannelou Mendeszoon	13
1. Het einde	15
2. Logeren in een concentratiekamp	19
3. ‘Wij zijn geboren strijders’	25
4. Levende helden	33
5. ‘Maak ons niet te schande’	41
6. Intiem maar niet té	51
7. Verslaafd	55
8. De vloek	63
9. Liegen en bedriegen	69
10. Verliefd	77
11. De opname	85
12. Daisy	89
13. De stem van het licht	95
14. De tijd van mijn leven	103
15. Moeder	109
16. Het afscheid	117
17. De kennismaking	123
18. Het mannenhome	131
19. Naar Amerika	139
20. Groeien in geloof	145
21. Een nieuwe liefde	149
22. Vipchauffeur	159
23. Trouwen	165
24. De uitdaging	169
25. Motorrijden met God	177
26. Mission Prison	187
27. Het begin	199
Dankwoord	201
Oproep	205

VOORWOORD NICKY CRUZ

*‘De wind waait waarheen hij wil. Je hoort hem wel,
maar je weet niet waar hij vandaan komt en waar hij
heen gaat. Zo is het ook als iemand door de Geest van
God nieuw leven krijgt.’*

JOHANNES 3:8

Toen ik Wilfred voor het eerst ontmoette, jaren geleden, kreeg ik een verbazingwekkend verhaal over verandering te horen. Een verhaal over een hopeloos geval. Een statistiek. Een afdankertje. Iemand van wie de samenleving heeft vastgesteld dat hij het niet waard is om verlost te worden.

Een verhaal als het mijne.

En toch was het een Verhaal dat zowel Wilfred als mij veranderde. En miljoenen mensen zoals wij. Mensen die zelfs door de kerk – het Lichaam van Jezus – als hopeloos worden beschouwd.

Het is het Verhaal van Jezus. Hoe Hij kwam om de verlorenen te redden. De gebondenen. De gebrokenen.

Ik blijf me verbazen over Wilfred. Niet alleen over zijn verhaal, waarin Jezus hem aanraakt in een Nederlandse gevangenis (dat is het wonder waarover je moet lezen in dit belangrijke boek),

maar ook over zijn hart. Zijn passie. Zijn wilskracht om anderen te bereiken met dit verhaal over Jezus die ons veranderde. Hij is vastbesloten en onbevreesd in zijn verlangen om degenen die verloren zijn te bereiken.

Ik hou van de manier waarop hij de boodschap van vrijheid deelt als hij zijn verhaal vertelt, en ook het Verhaal over Jezus die leeft – God in het vlees – die dood, hel en graf overwon. De Jezus van de Bijbel die welke gevangene dan ook kan bevrijden. En Wilfred heeft de intensiteit in zijn ogen en in zijn stem om geloofd te worden.

Wilfreds verhaal zal een zaadje van geloof in je planten en je laten beseffen dat geen enkele situatie buiten het bereik van God ligt. Want Hij is de God van het onmogelijke. We kunnen nooit voorspellen waar en wie Hij gaat bewegen. Soms in een kerk. Soms in een getto in New York. Soms in een Nederlandse gevangenis. Jezus, door zijn Geest, is altijd in beweging, altijd waaiend als de wind. Om redding en verlossing en genezing te brengen.

Dank God voor Wilfred en zijn familie, voor het doorvertellen van het enige Verhaal dat ertoe doet: Jezus die op aarde komt om te sterven, begraven te worden en weer op te staan. Voor onze vergeving en verlossing.

Nicky Cruz

Evangelist en auteur van Ik zal nooit meer huilen

VOORWOORD

Graag bevelen we het inspirerende levensverhaal van Wilfred Kols aan bij de lezer.

Dit verhaal is een indrukwekkend voorbeeld van hoe God levens aanraakt, ook die van mensen met wie de samenleving niks te maken wil hebben.

Wilfred kwam na zijn detentie bij ons binnen in het mannenhome van Victory Outreach in Rotterdam. Onze opvang, een woon- en leefgemeenschap voor gebruikers, dealers, criminelen, bendeleden en andere mannen die zijn vastgelopen, was gevestigd in een pand met rond de 40-50 bewoners van allerlei nationaliteiten.

Wilfred wilde een nieuwe weg inslaan. Hij zocht hulp bij God en bij ons. In het begin was hij onhandelbaar en trots. Wij begonnen met Wilfred te werken en merkten dat hij bereid was te veranderen. In moeilijke momenten stonden we klaar om hem aan te sporen en hem te bemoedigen om door te gaan. We konden hem laten zien dat God in zijn persoonlijk leven bezig was. Wilfred was temperamentvol, maar langzaam maar zeker werd hij een waardevolle speler in het team van Victory Outreach.

Met Gods hulp is Wilfred veranderd. Hij begon zich in te zetten voor de uitbouw van Victory Outreach Rotterdam.

Het was hier, in de Victory Outreach kerk, dat hij Jennifer ontmoette. Deze bijzondere vrouw woonde drie jaar lang bij ons in het vrouwenhome. Wilfred en Jennifer besloten samen verder

te gaan, en wij hadden de eer hen in het huwelijk te bevestigen. Vandaag vormen zij een prachtig stel met drie fantastische kinderen.

Wilfred is dankbaar voor wat God in zijn persoonlijk leven heeft gedaan. Hij voelt zich gepassioneerd over de visie van Victory Outreach International en kan deze duidelijk communiceren. Zijn hart ligt bij hen die gevangen zijn of vastzitten in het leven.

Lees dit boek en maak kennis met een inspirerende storyteller die je recht in je hart weet te raken.

God is goed. To God be the Glory!

Jerry en Xannelou Mendeszoon

Senior Pastors Victory Outreach Rotterdam

HET EINDE

De dubbele deur viel met een luide klik achter mij dicht. Ik keek verward om me heen. Ik bevond me in een kleine kamer van zo'n vier bij vier meter. Het rook er muf. Aan de linkerkant zag ik een klein wastafeltje met metalen toilet. Op het wastafeltje lag een gebruikte toiletrol. De muren waren bekrast met namen en teksten. 'Ik heb 3 x 30 dagen gekregen', kraste een zekere Robin. Daaronder stond: 'Ik 70 dagen, Jimmy'. Evert noteerde alleen een naam en datum: 'juli 2003'. Op de muur ertegenover hadden de gedetineerden de namen van hun favoriete voetbalclub gekrast: 'Ajax', 'Feyenoord', 'De Graafschap'.

Het enige wat zich verder in de kamer bevond, was een lichtbruine rubberen matras. Aan het plafond hing een camera die recht op het matras was gericht.

'Hé, jullie, wat gaat er met me gebeuren?' schreeuwde ik.

'Dat hoor je nog wel,' riep een bewaker.

Ik bevond me in de gevangenis van Doetinchem. We hadden die nacht voor mijn gevoel urenlang in de grauwe regen gereden totdat we in de Achterhoek voor de zwaar beveiligde gevangenis De Kruisberg stonden. De chauffeur sprak in een intercom. Een eerste hek schoof open. We reden naar binnen en stonden stil voor een tweede hek. Nadat de eerste poort was gesloten, werd het tweede hek geopend.

Binnen werd ik gesommeerd me uit te kleden. Ik aarzelde toen ik in mijn onderbroek stond. 'Alles uit,' beval één van de bewakers. Hij en zijn collega namen me op. Ik schaamde me.

Eén van de mannen trok plastic handschoenen aan. 'Armen omhoog,' zei hij. Hij fouilleerde me, en voelde nauwkeurig achter mijn oren en onder mijn oksels. 'Mond open,' zei de bewaker. Een plastic handschoen gleed langs mijn gebit om te controleren op de aanwezigheid van drugs. 'Omdraaien,' zei hij. Ik voelde de ogen van de bewakers op mijn lichaam branden. 'En nu drie keer door de knieën.' Onwillig liet ik me zakken.

Vervolgens checkten de bewakers mijn kleren. De broekzakken werden binnenstebuiten gekeerd. De inlegzolen werden uit mijn schoenen gehaald en zorgvuldig geïnspecteerd. Eindelijk mocht ik me weer aankleden.

Iemand drukte een laken en sloop in mijn handen. De twee bewakers leidden mij naar beneden, naar een soort kelder. Daar bevond zich de gevreesde isoleercel.

Ik was wel wat gewend, maar dit sloeg alles. Hoe kwam ik hier de nacht door? Ik liep al een paar dagen in dezelfde kleding en had me nog niet gewassen. Wanneer zou ik me kunnen douchen? En wanneer zou ik mijn volgende shot coke kunnen scoren? Ik had nog heel wat alcohol en cocaïne in mijn bloed zitten, maar over enkele uren zouden de afkickverschijnselen beginnen. En ik miste Daisy. Het gemis schuurde als een scherpe pijn door mijn lichaam.

Ik kon niet slapen. Ik liep rondjes, en voelde me agressief en paranoïde. De afkickverschijnselen begonnen hun werk te doen. Ik begon hevig te rillen en voelde me door- en door koud. De gedachte dat ik niet kon vluchten en dat er geen drugs, drank of sigaretten waren om me te verdoven, was onverdraaglijk. Ik had het gevoel in een zwart gat te vallen.

Een pijnlijke herinnering kwam boven. Het gezicht van mijn zus toen ik gisteren in de supermarkt werd gearresteerd. Toen vijf politieagenten mij handboeien omdeden en me zonder iets te zeggen meenamen naar het politiebusje dat buiten stond. De hulpeloosheid en het verdriet op haar gezicht.

Ik dacht aan mijn moeder. Die lieve, sterke, knappe vrouw die

ik zoveel pijn had aangedaan. Die zelfs was opgenomen in een psychiatrische inrichting omdat ze de schaamte en het verdriet niet kon verwerken.

Ik dacht aan mijn vader. Die stille, glimlachende man die mij altijd naar voetbal bracht. De man die zich niet makkelijk kon uiten. En van wie ik niet wist hoe hij nu over mij dacht.

Ik zag de gezichten van mijn zussen, familieleden en vrienden. Het jarenlange liegen en bedriegen had een kloof tussen mij en hen geslagen. Zouden zij nu aan mij denken? Of zouden ze opgelucht zijn dat ik achter slot en grendel zat? Ik boog mijn hoofd in schaamte.

Maar de ergste pijn was Daisy. De lieve, trouwe vriendin die jarenlang mijn enige anker was geweest. De vrouw die alles had opgegeven om bij mij te zijn. De partner die ik niet had kunnen geven wat ze verdiende. En die ik nu nooit meer zou zien of aanraken.

Ik liet me vallen op het matras.

Opeens werd er hard met een sleutelbos op het luik van de deur gebonsd. Ik schoot in paniek overeind. 'Ja!' riep ik nerveus. Niemand antwoordde. 'Laat me eruit! Doe het luik open!' schreeuwde ik. Niemand reageerde.

Ik voelde me verlaten en afgedankt. Ik wilde het wel uitschreeuwen, maar in deze afgelegen cel kon niemand mij horen. Dit is het einde voor mij, dacht ik.

Hoe had het zo ver met mij kunnen komen? Wat was er gebeurd met dat jongetje dat 's ochtends bij zijn moeder in bed kroop en tegen wie werd gefluisterd: 'Mama houdt veel van jou'?

In gedachten keerde ik terug naar Culemborg, waar mijn leven begon, en naar Kamp Vught, waar ik een groot deel van mijn kindertijd doorbracht.

